

GŁĘBOKA TERMOMODERNIZACJA

Pojęcie „głęboka termomodernizacja” pojawia się coraz częściej, głównie w kontekście przepisów i dyrektyw Unii Europejskiej oraz wymagań określających możliwość uzyskania dofinansowania projektów termomodernizacyjnych w budynkach. Co to właściwie oznacza i kiedy warto się zdecydować na głęboką termomodernizację?

Zgodnie z dyrektywą w sprawie efektywności energetycznej opłacalne „gruntowne renowacje” prowadzą do modernizacji, dzięki której zredukowane jest zarówno zużycie energii dostarczonej, jak i zużycie energii końcowej w budynkach o znaczny odsetek w porównaniu z poziomami notowanymi przed renowacją, co daje w efekcie bardzo dobrą charakterystykę energetyczną budynku. „Gruntowne renowacje” mogą być przeprowadzane jednoetapowo lub jako proces etapowy.

Komisja Europejska wskazała, że znaczna poprawa efektywności energetycznej wynikająca z „gruntownej renowacji” powinna prowadzić do osiągnięcia oszczędności energii na poziomie powyżej 60%.

Istnieją dwa podejścia do ustalania poziomów docelowych:

- można skoncentrować się na poziomie oszczędności energii, jaki należy osiągnąć,
- lub skoncentrować się na konkretnym poziomie charakterystyki energetycznej osiąganym po modernizacji.

Oba te podejścia muszą być opłacalne. Z zasady im bardziej gruntowna jest renowacja, tym większa powinna być intensywność wsparcia w postaci dofinansowania. Ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do tworzenia możliwości finansowania w ramach polityki spójności „najnowocześniejszych” renowacji budynków publicznych w celu stymulacji rynku, nie tylko aby powielać takie projekty, ale zasadniczo, aby tworzyć innowacyjne rozwiązania.

Głęboka termomodernizacja odnosi się do takich renowacji, które wykorzystują pełny ekonomiczny potencjał w zakresie efektywności energetycznej możliwych udoskonalień. Głęboka termomodernizacja obejmuje takie działania związane z przegrodami zewnętrznymi, jak również z systemami technicznymi budynków, które mają na celu osiągnięcie bardzo wysokiej charakterystyki energetycznej.

W rzeczywistości poziom możliwych do osiągnięcia oszczędności będzie różny, w zależności od warunków klimatycznych oraz w szczególności zależeć będzie od charakterystyki energetycznej budynku z okresu przed renowacją.

W grudniu 2014 roku zatwierdzony został przez Komisję Europejską PROGRAM OPERACYJNY INFRASTRUKTURA I ŚRODOWISKO 2014÷2020 (POIiŚ 2014÷2020). W związku z tym, że w ramach POIiŚ 2014÷2020 finansowane mają być projekty z zakresu „głębokiej termomodernizacji”, to wprowadzono do tego programu definicję tego pojęcia.

W POIiŚ 2014÷2020 „głęboka termomodernizacja” zdefiniowana została w poniższy sposób.

„Głęboka kompleksowa modernizacja energetyczna budynku”, jest to kompleksowa termomodernizacja, która zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U z 2014 r., poz. 712), oznacza przedsięwzięcie wpływające na poprawę efektywności energetycznej budynku, którego przedmiotem jest:

- a) ulepszenie w wyniku, którego następuje zmniejszenie zapotrzebowania na energię końcową dostarczaną do budynku na potrzeby ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej,
- b) ulepszenie w wyniku, którego następuje zmniejszenie strat energii pierwotnej w lokalnych sieciach ciepłowniczych oraz zasilających je lokalnych źródłach ciepła, jeżeli budynki do których dostarczana jest z tych sieci energia, spełniają wymagania w zakresie oszczędności energii i izolacyjności cieplnej, określone w przepisach techniczno - budowlanych, lub zostały podjęte działania mające na celu zmniejszenie zużycia energii dostarczanej do tych budynków,
- c) wykonanie przyłącza technicznego do scentralizowanego źródła ciepła, w związku z likwidacją lokalnego źródła ciepła, w wyniku czego następuje zmniejszenie kosztów pozyskania ciepła dostarczanego do budynku,
- d) całkowita lub częściowa zamiana źródeł energii na źródła odnawialne lub zastosowanie wysokosprawnej kogeneracji. W przypadku ulepszenia polegającego na poprawie izolacyjności cieplnej przegród, powinny być spełnione minimalne wymagania dotyczące oszczędności energii i izolacyjności cieplnej określone w przepisach techniczno-budowlanych.

Przez przepisy techniczno-budowlane rozumie się rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, z późn. zm.). Aktualizacja tych warunków została wprowadzona rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 5 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tzw. WT2014).

Narodowy Fundusz
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

Wsparcie projektów inwestycyjnych dotyczących głębokiej kompleksowej modernizacji budynków obejmuje takie elementy jak:

- ocieplenie przegród zewnętrznych,
- wymiana okien, drzwi zewnętrznych;
- energooszczędne oświetlenie;
- przebudowa systemów grzewczych wraz z wymianą i przyłączeniem źródła ciepła na bardziej efektywne energetycznie i ekologiczne;
- instalacja systemów chłodzących, w tym również z zastosowaniem OZE;
- przebudowa systemów wentylacji i klimatyzacji,
- zastosowanie automatyki pogodowej;
- zastosowanie systemów zarządzania budynkiem;
- budowa lub przebudowa wewnętrznych instalacji odbiorczych
- likwidacją dotychczasowych źródeł ciepła;
- instalacja mikrokogeneracji lub mikrotrigeneracji na potrzeby własne;
- instalacja OZE w modernizowanych energetycznie budynkach,
- instalacja indywidualnych liczników ciepła, chłodu oraz ciepłej wody użytkowej;
- instalacja zaworów podpionowych i termostatów,
- tworzenie zielonych dachów i „żyjących, zielonych ścian”.

W przypadku tzw. głębokiej kompleksowej modernizacji energetycznej budynku przedsiębiorstwa obligatoryjnym elementem projektu jest założenie licznika ciepła, chłodu, ciepłej wody użytkowej. Stanowi to koszt kwalifikowalny, a także termostatów i zaworów podpionowych, które również stanowią koszt kwalifikowalny.